

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кс 6/2020
20.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету осумњиченог АА, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. Кривичног законика, одлучујући о предлогу за решавање сукоба надлежности судије за претходни поступак Основног суда у Куршумлији Кпп 2/2020 од 24.02.2020. године, у седници већа одржаној 20. маја 2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби осумњиченог АА, изјављеној против решења Вишег јавног тужиоца у Прокупљу Ктр број 426/19 од 23.01.2020. године, у кривичном предмету осумњиченог АА, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. Кривичног законика, стварно и месно **НАДЛЕЖАН** је Апелациони суд у Нишу.

Образложење

Решењем Кж2 број 78/2020 од 04.02.2020. године, Апелациони суд у Нишу огласио се стварно ненадлежним за одлучивање о жалби осумњиченог АА, изјављеној против решења Вишег јавног тужиоца у Прокупљу Ктр 426/19 од 23.01.2020. године. Истовремено је одређено да се списи предмета доставе судији за претходни поступак Основног суда у Куршумлији, ради одлучивања о изјављеној жалби.

Судија за претходни поступак Основног суда у Куршумлији, поднеском Кпп број 2/2020 од 24.02.2020. године, покренуо је пред Врховним касационим судом поступак за решавање сукоба надлежности, са предлогом да се за вођење овог кривичног поступка, као стварно надлежан, одреди Апелациони суд у Нишу, уз образложење да се у конкретном случају ради о жалби изјављеној против решења Вишег јавног тужиоца којим је одбијен захтев за изузеће јавног тужиоца и вишег тужилачког помоћника, а за чије одлучивање је сходно применом одредаба о изузећу из члана 42. ЗКП у вези члана 41. ЗКП, надлежан апелациони суд.

Републички јавни тужилац је у поднеску Ктр I број 6/20 од 19.03.2020. године изнео мишљење да је за поступање у овом предмету надлежан Виши суд у Прокупљу.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, са образложеним предлогом судије за претходни поступак Основног суда у

Куршумлији и мишљењем Републичког јавног тужиоца, па је нашао да је за одлучивање по жалби осумњиченог АА стварно и месно надлежан Апелациони суд у Нишу.

Наиме, из списка предмета произилази да је оштећени ББ дана 20.11.2019. године поднео кривичну пријаву против адвоката АА због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ, те да је рочиште у овом предмету заказано за дан 25.12.2019. године. Пре почетка рочишта, осумњичени АА је доставио захтев за изузеће вишег тужилачког помоћника Јелене Милетић, Основног јавног тужиоца у Куршумлији Ранка Максимовића и Основног јавног тужиоца у Прокупљу Јелене Бошковић, а Виши јавни тужилац у Прокупљу је решењем Ктр број 426/19 од 23.01.2020. године овај захтев одбио као неоснован. Истим решењем, одбачен је као недозвољен захтев осумњиченог за изузеће заменика Основног јавног тужиоца у Прокупљу Јелене Бошковић.

Осумњичени АА изјавио је жалбу против овог решења Апелационом суду у Нишу, који се решењем Кж2 број 78/2020 од 04.02.2020. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о изјављеној жалби, налазећи да је у конкретном случају за поступање по жалби осумњиченог АА надлежан судија за претходни поступак Основног суда у Куршумлији, позивајући се на одредбу члана 42. став 1. ЗКП у вези члана 116. став 4. ЗКП.

Међутим, овакав став Апелационог суда у Нишу, не може се прихватити као правилан, из следећих разлога:

Према одредби члана 41. став 5. ЗКП, решење којим се захтев за изузеће одбија, може се побијати посебном жалбом, о којој одлучује апелациони суд, а ако је такво решење донесено после подигнуте оптужбе, може се побијати само жалбом на пресуду.

Одредбом члана 42. став 1. ЗКП, прописано је да се одредбе о изузећу судија и судија – поротника сходно примењују и на јавне тужиоце и лица која су на основу закона овлашћена да јавног тужиоца замењују у поступку, записничаре, преводиоце, тумаче и стручна лица, као и на вештаке, ако законом није другачије одређено (члан 116. ЗКП).

Одредбом члана 116. ЗКП, која се односи на изузеће од дужности вештачења, ставом 4., прописано је да о жалби против решења којим се одбија захтев за изузеће вештака (члан 41. став 5.) одлучује судија за претходни поступак или веће (члан 21. став 4. ЗКП).

Дакле, из цитираних законских одредаба јасно произилази да се на јавног тужиоца и лица која су овлашћена да га на основу закона замењују у поступку, сходно примењују одредбе Законика о кривичном поступку које се односе на изузеће судија и судија – поротника, док се само на изузеће вештака примењује одредба члана 116. ЗКП.

Имајући у виду да се одредба члана 116. Законика о кривичном поступку, према којој се Апелациони суд у Нишу огласио стварно ненадлежним за поступање по жалби осумњиченог АА, односи само на одлучивање о жалби против решења којим се одбија захтев за изузеће вештака, а не и на одлучивање о жалби изјављеној против решења којим се одбија захтев за изузеће јавног тужиоца, односно његовог заменика, то је

Врховни касациони суд нашао да је за одлучивање о жалби осумњиченог АА, изјављеној против решења Вишег јавног тужиоца у Прокупљу Ктр број 426/19 од 23.01.2020. године, стварно и месно надлежан Апелациони суд у Нишу.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова и члана 36. став 1. тачка 1) ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа- судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић